

vergadering **C79 – BRU4**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 14 december 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het Koninklijk Conservatorium in Brussel en de noodzakelijke renovatie ervan - 446 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Wim Van Dijck tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het omvormen van de 22 Brusselse gemeenschapscentra tot één cultuurcentrum - 465 (2011-2012)	8
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de moeilijke bereikbaarheid van het UZ Brussel - 501 (2011-2012)	13
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aanstelling van de Brusselse vicegouverneur - 550 (2011-2012)	16
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de uitnodigingen voor het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie - 627 (2011-2012)	19

■

Voorzitter: de heer Mark Demesmaecker

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het Koninklijk Conservatorium in Brussel en de noodzakelijke renovatie ervan - 446 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, dit onderwerp is hier al een paar keer aan bod gekomen, maar ik vind het omwille van een aantal redenen belangrijk genoeg om de vinger aan de pols te houden.

We weten dat het Koninklijk Muziekconservatorium aan de Regentschapslaan in een ernstige staat van verval verkeert. Het is al jaren toe aan een grondige renovatie. Het dossier zit al geruime tijd vast. Minister, in uw antwoord op mijn schriftelijke vraag gaf u een laatste stand van zaken van dit dossier. Recent – en dat is de concrete aanleiding voor mijn vraag – vernam ik nog dat de toestand van het gebouw zo erg is dat de preselecties van de Koningin Elizabethwedstrijd er niet langer zullen plaatsvinden wegens het te hoge veiligheidsrisico. Dat roept natuurlijk een aantal andere vragen op.

Het bericht over de Koningin Elizabethwedstrijd bevestigt de lamentabele toestand waarin het gebouw verkeert. Er zijn ondertussen enkele interessante ontwikkelingen geweest. In het federale parlement werd een wetsvoorstel ingediend om van het conservatorium een ‘NV van publiek recht’ te maken. Toen ik mijn vraag ongeveer een maand geleden indiende, was dat voorstel nog niet in behandeling. Belangrijk voor Vlaanderen is dat er bovendien een businessplan klaarligt voor de renovatie en de uitbating van het gebouw. Ik zal het straks meer in detail hebben over de rol die Vlaanderen zou kunnen spelen in de exploitatie van het gebouw, of toch minstens in de kosten daarvan.

Het gebouw is momenteel eigendom van de federale Regie der Gebouwen. Het wordt gebruikt door de Nederlandstalige Erasmushogeschool en het Franstalige Conservatoire Royale de Bruxelles.

Minister, u verklaarde in een antwoord op een vorige vraag dat u er zelfs aan zou denken om het gebouw te onteigenen, maar dat was enkel in het uiterste geval. Ik heb dat toen begrepen als een manier om veel druk op de ketel te zetten.

Minister, kunt u een stand van zaken geven van het infrastructuurdossier van het Koninklijk Conservatorium? Als de preselecties van de Koningin Elizabethwedstrijd daar niet meer kunnen plaatsvinden omwille van het te hoge veiligheidsrisico, hoe staat het dan met de studenten van het Nederlandstalig en Franstalig conservatorium die daar les volgen? Beschikken zij wel nog over een voldoende kwalitatieve en vooral veilige lesomgeving? Hebben beide instellingen vandaag al omwille van dat veiligheidsaspect andere leslokalen opgezocht? En in het verlengde daarvan: is de werking van beide instellingen nog steeds verzekerd? U stelde in uw antwoord op mijn schriftelijke vraag: “De tijd dringt en er komt een moment dat de werking van de beide onderwijsinstellingen in die gebouwen zeer moeilijk wordt”. Zijn we nu in die fase aanbeland?

Minister, hebt u over dit onderwerp, bijvoorbeeld naar aanleiding van het bericht over de Koningin Elizabethwedstrijd, nog contact opgenomen met de Federale Regering of met de bevoegde federale overheidsdienst, de Regie der Gebouwen, of misschien met de gloednieuwe staatssecretaris, bevoegd voor de Regie der Gebouwen? Hebt u daarbij gewezen op de gevaarlijke situatie van het gebouw voor de gebruikers en de leerlingen van het Conservatorium?

Minister, hebt u al inzage gehad in het masterplan/businessplan met betrekking tot de uitbating van het gebouw? In hoeverre worden er, voor de exploitatie van het gebouw, financiële inspanningen verwacht van de diverse overheden? Als ik het goed heb, is het zo

dat de Vlaamse Gemeenschap vandaag noch rechtstreeks noch via het conservatorium bijdraagt tot de exploitatiekosten van het gebouw. Wat voorziet het businessplan op dat vlak? Bent u bereid om eventueel een deel van de exploitatiekosten op het conto van Vlaanderen te nemen? Werden hierover al afspraken gemaakt met de federale overheid, de Franse Gemeenschap en de vzw Conservamus?

Dan had ik nog een vraag over de mogelijke onteigening, maar ik heb ondertussen begrepen dat u dat bij wijze van boutade hebt gezegd om ook bij de andere instanties zoveel mogelijk druk op de ketel te zetten, opdat ze eindelijk werk zouden maken van de renovatie van dit prachtige gebouw.

De voorzitter: Mevrouw Brussee heeft het woord.

Mevrouw Ann Brussee: Voorzitter, de heer Delva is zeer volledig geweest in zijn vraagstelling. Ik wil echter ook namens mijn fractie mijn bezorgdheid uitdrukken. Wij hebben er belang bij om alle beschikbare middelen in te zetten om iedereen op zijn verantwoordelijkheid te wijzen. Daarmee bedoel ik in eerste instantie de Regie der Gebouwen, maar ook diegenen die bevoegd zijn voor het onderwijs dat plaatsvindt in die gebouwen: zowel de Vlaamse Gemeenschap als de Franse Gemeenschap of de ‘Fédération Wallonie-Bruxelles’, als ik mij correct moet uitdrukken. Het doet er niet toe hoe de kat heet, als hij deze muis maar vangt.

Het is voor de reputatie van ons land ontzettend belangrijk om de Koningin Elisabethwedstrijd de eer te schenken die hem toekomt, en dat betekent onder andere dat hij aan de slag kan in dat conservatorium. Het is een prachtig gebouw, dat absoluut gerenoveerd moet worden. De veiligheid van de studenten die er les volgen, moet gegarandeerd worden. Minister, hebt u daar zicht op? Wordt de veiligheid van de studenten gegarandeerd? Hebt u al stappen gezet om dit probleem op te lossen?

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Het lot van dit prachtige gebouw in onze hoofdstad is van aard dat we er extra aandacht aan moeten besteden. Minister, u gaf zelf aan dat u een mogelijke onteigening wilt vermijden, wat een zeer goede zaak is. Uw voorkeur gaat uit naar een initiatief op het federale niveau. Ik ben het met u eens dat dit het best op het federale niveau wordt opgelost. Wel is het belangrijk dat er druk wordt gezet op dit dossier om het tot een goed einde te brengen. Het is ook goed dat u de druk op de ketel blijft houden.

We mogen niet uit het oog verliezen dat er andere gebruikers in dat gebouw zitten, het Koninklijk Conservatorium Brussel, het departement van de Erasmushogeschool en Conservatoire Royale de Belgique. De vzw Koningin Elisabethwedstrijd maakt gebruik van de concertzaal, maar moet door de infrastructurele toestanden uitwijken naar het Flageygebouw. BOZAR maakt gebruik van de concertzaal met veertig tot vijftig concerten per jaar, en ook het Brusselse Operetteater (BOT) en de Brusselse academies voor deeltijds kunstonderwijs. Het BOT en de Brusselse academies voor muziek, woord en dans houden hun slotevenement ook in het conservatorium. De Brusselse academies voor beeldende kunsten stellen naar aanleiding van dit slotevenement zelfs een maand lang tentoon in de zalen van het conservatorium.

In Brussel zijn er tal van culturele organisaties en academies die behoefte hebben aan een podium en infrastructuur, die momenteel niet altijd voorhanden zijn. Eigen panden moeten zoveel mogelijk kunnen worden gebruikt door verschillende partners. Al die verschillende organisaties mogen we niet vergeten.

Bovenal moeten de Brusselse academies voor deeltijds kunstonderwijs en de kunsthumaniora worden gezien als prioritaire partners in dit verhaal. Het zijn vooral deze kunstscholen die leerlingen aanleveren voor het conservatorium. De samenwerking is dus cruciaal in de doorstroming van talent naar het hoger kunstonderwijs. Minister, aangezien u een

kunstminnaar bent, vraag ik u om andere organisaties mee te nemen in dit verhaal van de site, maar vooral de academies voor deeltijds kunstonderwijs en de kunsthumaniora te zien als prioritaire partners.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik ben het uiteraard eens met de collega's die pleiten voor de renovatie van het conservatorium in Brussel. Als Brussel slaan we opnieuw een mal figuur. De Koningin Elisabethwedstrijd is internationaal gerenommeerd en de renovatie van het conservatorium ligt bijna stil omdat er problemen zijn. We zijn het verplicht aan Brussel, aan alle studenten die er les volgen en aan alle initiatieven die er plaatsvinden, om een pareltje als het conservatorium niet te laten verkommeren, als we de ambitie hebben om Brussel internationaal op de kaart te zetten wat kunst en cultuur betreft.

Minister, ik ben bezorgd en ik hoop dat u druk zult uitoefenen bij degenen die de beslissingen kunnen nemen.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ik deel deze bezorgdheid, niet alleen als kunstminnaar, maar ook als stadsbewoner en omdat het een mooi gebouw is dat staat te verkommeren, wat jammer is. Er huist een gerenommeerde hogeschool van de Vlaamse Gemeenschap, de Erasmushogeschool, in het Koninklijk Conservatorium.

De Erasmushogeschool participeert in de werkzaamheden van de vzw Conservamus met het oog op de restauratie en de vernieuwbouw. Ik heb daar sporadisch over gepraat met federale ministers, maar al snel bleek dat, zolang er geen Federale Regering was, dit niet kon vooruitgaan. Het zou ook geblokkeerd worden onder de vorige regering. Maar goed, er is nu een Federale Regering en daar ligt nu een wet voor waardoor die vzw zou kunnen worden opgericht. Dat dossier wordt behandeld door de Commissie voor de Financiën en de Begroting in de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

De vzw Conservamus heeft me informeel laten weten dat het de bedoeling is eerst dit denkspoor te volgen. Nu we opnieuw een Federale Regering met volheid van bevoegdheid hebben, hoop ik dat de Commissie voor de Financiën en de Begroting van de Kamer van Volksvertegenwoordigers dit dossier betreffende de omvorming van de nv van publiek recht tot de vzw Conservamus kan goedkeuren en op die manier vooruitgang kan boeken.

Op 9 november 2011 heeft de vzw overigens een business plan voorgesteld. Dit plan wordt momenteel opnieuw geactualiseerd en omvat verschillende scenario's om de restauratie van de site aan te pakken. Het plan omvat tevens een berekening van de kostprijs van de verschillende scenario's.

De restauratie zal uiteraard ook implicaties hebben voor de bijdragen die de verschillende partners moeten leveren. De Vlaamse overheid wordt op dit ogenblik niet gesolliciteerd. Ik ben dan ook van mening dat we niet zelf op de eerste rij moeten staan. De Erasmushogeschool is hier uiteraard wel bij betrokken. Als de site wordt gerenoveerd, zal de Erasmushogeschool een vergoeding moeten betalen. De omvang van die vergoeding is afhankelijk van de oppervlakte van het conservatorium die wordt bezet.

Aangezien steeds meer locaties in het hoofdgebouw onbruikbaar worden, heeft de Erasmushogeschool op eigen krachten en met eigen middelen een gebouw in de onmiddellijke omgeving, op de Kleine Zavel, aangekocht. In dit gebouw worden nu ook lessen ingericht. Dit betekent dat de Erasmushogeschool momenteel op twee verschillende plaatsen lessen organiseert. Indien mogelijk vinden de lessen in het hoofdgebouw plaats. De lessen moeten echter in veilige omstandigheden kunnen worden gegeven. Het is de verantwoordelijkheid van de Erasmushogeschool die veiligheid te beoordelen. Indien het niet mogelijk is ter plekke les te geven, verhuizen de lessen momenteel naar het andere gebouw.

De onteigening is in feite het ultieme middel dat we kunnen inzetten. Ik heb evenwel begrepen dat ondertussen wat vooruitgang is geboekt. Het is een gezamenlijk dossier van staatssecretaris Verherstraeten, bevoegd voor de Regie der Gebouwen, en van minister Onkelinx, bevoegd voor Beliris. Nu de sp.a deel uitmaakt van de Federale Regering, zal dit dossier allicht wel opgelost geraken.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Er is blijkbaar sprake van enige spraakverwarring. Het gaat er, voor alle duidelijkheid, om van de vzw een nv van publiek recht te maken.

Ik vraag me af of de minister het businessplan al heeft kunnen inkijken. Volgens mij gaat het in dat plan niet enkel om de restauratiekosten, maar ook om de toekomstige exploitatiekosten. De minister heeft net gesteld dat de Vlaamse overheid hier nog niet bij betrokken is. Ik heb het businessplan al gezien. Het gaat onder meer om de exploitatiekosten na de restauratie. De Erasmushogeschool zal een gedeelte van die kosten moeten dragen. Dit betekent dat de bal de facto in het kamp van de Vlaamse Regering komt te liggen.

Minister Pascal Smet: Dat is niet noodzakelijk het geval. Dat hangt af van de middelen die de Erasmushogeschool hiervoor kan vrijmaken. De Erasmushogeschool beschikt over eigen werkingsmiddelen en over eigen gebouwen in Brussel. Dat is de verantwoordelijkheid van de Erasmushogeschool.

De heer Paul Delva: De Erasmushogeschool moet nagaan of dit binnen het eigen budget kan.

Minister Pascal Smet: De Erasmushogeschool is huurder van de gebouwen. Dit geldt voor elke hogeschool die een gebouw huurt of koopt.

De heer Paul Delva: Het punt is dat de Erasmushogeschool die exploitatiebijdrage momenteel niet betaalt.

Minister Pascal Smet: Dat zal in de toekomst wel het geval zijn. Dat is de verantwoordelijkheid van de Erasmushogeschool.

De heer Paul Delva: Hoe zou dat dan moeten gebeuren?

Minister Pascal Smet: In principe moet de Erasmushogeschool hiervoor de middelen gebruiken waarover de school nu beschikt.

De heer Paul Delva: Wat zal er dan gebeuren indien dit een probleem zou zijn? Als de Erasmushogeschool geen mogelijkheden ziet, zal ze allicht bij de minister aankloppen. Ik kan me inbeelden dat het beheer van een dergelijk gebouw heel wat centen kost.

Minister Pascal Smet: Denkend aan de heer Dehaene stel ik voor dat we dergelijke vragen dan behandelen.

De heer Paul Delva: Voor een oplossing kijken we naar minister Onkelinx, staatssecretaris Verherstraeten en de heer Dehaene. Zij zullen dit tot een goed einde brengen.

Minister Pascal Smet: Ik kijk naar de sp.a, die nu deel van de Federale Regering uitmaakt. De vorige Federale Regering had dit probleem ook kunnen oplossen, maar heeft dit niet gedaan.

Mevrouw Ann Brusseel: Het verheugt me dat de minister zo optimistisch is. Nu zijn partij deel uitmaakt van de Federale Regering, zal ook dit probleem worden opgelost. Mijn fractie zal dit in elk geval nauwgezet opvolgen. Het is me niet heel duidelijk wat de verantwoordelijkheden van de vzw Conservamus zijn.

Minister Pascal Smet: Die vzw zal, voor alle duidelijkheid, tot een nv van publiek recht worden omgevormd. Die nv zal dan voor de restauratie instaan en zal hiervoor middelen

ontvangen. Die constructie wordt opgezet om de restauratie gefinancierd te krijgen. Dit vergt ook een wetswijziging door de federale overheid. Onder de vorige Federale Regering was dit dossier geblokkeerd geraakt.

Mevrouw Ann Brussel: Daar heeft de Regie der Gebouwen voor gezorgd.

Minister Pascal Smet: Dat klopt niet. Ik weet hoe die blokkering tot stand is gekomen. Ik heb de Federale Regering destijds een brief geschreven. In het antwoord heeft de Federale Regering me laten weten waarom het dossier is geblokkeerd geraakt. Dat is in mijn ogen echter geschiedenis. Nu moeten we zien hoe we het probleem in de toekomst kunnen oplossen. Om die reden heb ik me op het einde van mijn antwoord een plaisanterie gepermitteerd.

Mevrouw Ann Brussel: Ik vind dat geen plaisanterie. De minister is hoopvol dat het probleem snel zal worden opgelost. Wat mij betreft, moet dat ook gebeuren. Het gaat hier immers om de reputatie van een internationaal gerenommeerd festival.

Minister Pascal Smet: Ik ben het daarmee eens. We zijn onrechtstreeks bij dat dossier betrokken. Indien ik verantwoordelijk was, zou het al eerder zijn opgelost.

Mevrouw Ann Brussel: In dat geval moeten we er onrechtstreeks voor zorgen dat we het probleem opgelost krijgen. Ik reken daarvoor nog altijd op de minister.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik dank de minister voor zijn uiteenzetting. De minister is hoopvol. Ik ben in feite ook hoopvol. Mevrouw Brussel gedraagt zich hier alsof haar partij geen deel van de Federale Regering uitmaakt. De sprekers die hier daarnet het woord hebben genomen, behoren allemaal tot partijen die in de Federale Regering zetelen. Dat stemt me hoopvol. Als eenieder druk uitoefent op zijn minister van de Federale Regering, zullen we er ook wel komen voor Brussel en voor de renovatie van het Koninklijk Conservatorium.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Het stemt mij ook gelukkig dat u dit ter harte neemt en dat dit hopelijk binnenkort in orde zal komen.

Mijn vraag over de prioritaire partners is nu uiteraard niet van toepassing, aangezien het over het renoveren van het gebouw gaat.

Ik herinner mij dat de heer Herman De Croo dit dossier binnen de Federale Regering heel erg ondersteunt.

Minister Pascal Smet: De heer De Croo is met alles bezig. *(Gelach)*

Voorzitter, ik ben niet alleen bevoegd voor Brussel, maar ook voor Onderwijs en Jeugd. Een aantal van mijn dossiers belangen de Federale Regering aan. Ik ga de nieuwe federale ministers een paar weken de tijd geven om hun kabinet samen te stellen. Het heeft geen zin om hen nu een brief te sturen. Ik heb een inventaris opgesteld van alle dossiers die de Federale Regering aanbelangen. Zodra ze geïnstalleerd zijn, zal ik de respectieve ministers dat lijstje voorleggen. Ook dit dossier staat op dat lijstje. Ik zal u nadien een kopie bezorgen van dat lijstje.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Wim Van Dijck tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het omvormen van de 22 Brusselse gemeenschapscentra tot één cultuurcentrum - 465 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Reeds in de vorige legislatuur maakte de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) plannen om een rationalisatie door te voeren bij de 22 Vlaamse gemeenschapscentra (GC) in Brussel. De minister zal zich dat vast nog herinneren. Het bleef toen echter grotendeels bij plannen.

Tijdens deze legislatuur heeft de opvolger van de minister, de heer Bruno De Lille, wel al stappen gezet in die rationalisatie. Het einddoel is klaar en duidelijk gedefinieerd en als dusdanig gecommuniceerd: er moet één groot cultuurcentrum komen, centraal aangestuurd vanuit de VGC.

Dat er efficiëntiewinsten kunnen worden geboekt door een meer centraal beheer van de gemeenschapscentra zal niemand ontkennen. De aanwerving van personeel is zo'n pluspunt. Ook de 'zachte dwang' tot clustering en intensievere samenwerking tussen sommige gemeenschapscentra kan een positieve werking hebben.

Maar de volledige centralisering, tot en met de programmering toe, lijkt mij een stap te ver. Er bestaat terechte vrees dat zoiets op den duur verstikkend zou kunnen werken voor de gemeenschapscentra, die toch lokaal verankerd zijn en uit dat lokaal gegeven hun dynamiek halen, niet in de laatste plaats door de inzet van vele vrijwilligers.

Minister, ik vermoed niet dat het uiteindelijk zal leiden tot de uitdoving van dat vrijwillig engagement of tot de dood van de actieve lokale gemeenschap, zoals sommige stemmen laten uitschijnen. De discussie binnen de VGC is nog volop aan de gang. Toch wil ik u over dit thema al enkele vragen te stellen.

Wat is uw visie op de – naar mijn aanvoelen – verregaande plannen tot rationalisering van de gemeenschapscentra in Brussel? Zal de eenmaking van de gemeenschapscentra onder het beheer van de VGC niet leiden tot een fnuiken van de lokale dynamiek die de gemeenschapscentra kenmerkt? Hebt u hieromtrent al overleg gepleegd met uw collega's van de VGC?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Er bestaan inderdaad veranderingsplannen voor de gemeenschapscentra. Die plannen werden eigenlijk al ingezet door de vorige regering. Het is heel belangrijk dat er efficiëntiewinsten worden geboekt.

Het is heel belangrijk – daar zijn de gemeenschapscentra het volgens mij ook mee eens – dat er een meer intensieve samenwerking is en dat er waar mogelijk op verschillende manieren wordt samengewerkt. Ik wil echter ook mijn bezorgdheid uiten dat verandering goed is, maar dat je moet oppassen dat je het kind niet met het badwater weggooit door heel stringente maatregelen op te leggen en niet te luisteren naar de noden en bezorgdheden van de gemeenschapscentra. Het personeel kan zo gedemotiveerd raken en afhaken.

Minister, ik weet dat dat eigenlijk niet uw bevoegdheid is, maar die van de VGC. We staan allemaal achter de werking van de gemeenschapscentra, die goed werk leveren. De efficiëntiewinsten kunnen vandaag ook nog worden geboekt. Daarvoor is die nauwere samenwerking noodzakelijk. We moeten er echter voor opletten dat we het kind niet met het badwater weggooien.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik vind het fijn dat collega's bekommerd zijn om de Brusselse gemeenschapscentra. Ik wil daar gerust discussie over voeren.

Ik denk echter dat dat typisch een onderwerp is dat eigenlijk tot de fundamentele regierol van de VGC behoort. Het wordt in de Raad van de VGC besproken en er worden debatten over gevoerd. Ook het College van de VGC is daarmee bezig. De verdeling van de bevoegdheden is vrij duidelijk: dit is een belangrijke bevoegdheid van de VGC. Wij kunnen daarover discussiëren, maar de institutionele gegevens liggen vast. Op dit ogenblik zijn de debatten daarover in de VGC trouwens in volle gang. Dat gebeurt op basis van nota's, onder meer op basis van een zeer waardevolle discussienota van mevrouw Brigitte De Pauw.

Ik sta wat versteld over uw opmerking dat het einddoel van de hervorming van de gemeenschapscentra klaar en duidelijk is gedefinieerd en dat er één groot cultuurcentrum moet komen, centraal aangestuurd vanuit de VGC. Ik weet niet waar u dat haalt.

De heer Wim Van Dijk: Dat staat zo in Brussel Deze Week.

De heer Paul Delva: In het regeerakkoord ten behoeve van de VGC – en dat is toch de leidraad – staat iets wezenlijk anders.

Wat het centrale beheer betreft, is het evident dat de gemeenschapscentra op een aantal domeinen veel sterker zouden moeten samenwerken. Zo is een centrale aansturing op logistiek vlak goed. Wat het personeel betreft, blijf ik erbij dat het goed is dat de lokale vrijwilligers aan hun trekken komen. Dat is voor ons een vrij fundamentele zaak. Ik hoop dat bij de aanwerving van personeel in lokale gemeenschapscentra de lokale vrijwilligers een woordje te zeggen hebben.

U hebt het over zachte dwang om de samenwerking tussen gemeenschapscentra te bevorderen, zodat er clustering en intensievere samenwerking komt. Ik ben daar absoluut tegen. Er zijn samenwerkingsverbanden die spontaan zijn ontstaan. Er zijn prachtige voorbeelden, zoals de samenwerking tussen Etterbeek en Elsene, en die tussen Oudergem en Watermaal-Bosvoorde. Maar die zijn spontaan gegroeid. Zachte dwang zie ik dus niet zitten.

U hebt het over een volledige centralisering, ook wat de programmering betreft. Ik weet niet waar dat staat. Het is wel zo dat men inzake de programmering naar synergieën moet gaan. Die zijn er al, en misschien kunnen die nog wat worden versterkt. Misschien is die centralisering ooit ter sprake gekomen, maar ik denk niet dat dit vandaag nog op tafel ligt. Die vrees lijkt onterecht.

Uw tweede vraag is helemaal correct. De eenmaking van de gemeenschapscentra staat niet op de agenda. Maar het klopt dat het een grote bekommernis is dat de lokale dynamiek die veel gemeenschapscentra kenmerkt en ook de rol van de vrijwilligers daarin wordt bewaard. Dat is een fundamenteel punt, en mijn collega's in de VGC proberen dat te vrijwaren. Uw bekommernis op dat vlak deel ik volkomen.

De voorzitter: De heer Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, de hervorming van de gemeenschapscentra behoort tot de autonomie en de bevoegdheid van de VGC. Het is aan minister van Cultuur Schauvliege om na te gaan of het beleid van de VGC conform het sectordecreet is. De gemeenschapscentra zijn inderdaad belangrijk voor onze aanwezigheid in Brussel. Het is ook zo dat veel middelen van Vlaanderen daar naartoe gaan. De Vlaamse Gemeenschap investeert bijna evenveel geld van het Stedenfonds in de gemeenschapscentra als wat uit het budget van cultuur wordt vrijgemaakt. Er komt ook wat geld uit mijn Brusselbegroting, in het kader van investeringsdossiers. Dat alles zorgt er dus voor dat de Vlaamse Gemeenschap mag verwachten dat de gemeenschapscentra als lokale Nederlandstalige ankers in de stad herkenbaar zijn en efficiënt werken. Wij zijn het er immers bijna allemaal over eens dat Brussel moet worden bestuurd als één stad. Elke redelijke, verstandige mens vindt dat.

Brussel mag niet via negentien baronieën worden bestuurd. Wij moeten daarom consequent zijn en durven te stellen dat het niet wenselijk is dat de negentien gemeenschapscentra zich als erfridders zouden gedragen, naast de baronieën, waarin de burgemeesters als baronnen en

Vlaamse schepenen als graven, maar dan zonder kasteel, optreden. Ik kom nog terug op de autonomie van de gemeenschapscentra.

Niemand kan ontkennen dat in zeer veel gemeenschapscentra een groot engagement van beroepskrachten en vrijwilligers merkbaar is om meer uit de centra te halen, zodat er niet enkel meer ruimte wordt gegeven aan verenigingen, maar ook diensten worden verleend aan schoolkinderen, hun ouders en anderstalige Brusselaars die aansluiting zoeken bij onze gemeenschap. Dat is belangrijk. Zelf lig ik aan de basis van de hervormingsplannen van de gemeenschapscentra.

Ook ik las in de krant wat u hebt vermeld. Die woorden komen van een collegelid dat interessant wou zijn. In die zin ben ik blij met uw vraag, want dat geeft mij de kans om te zeggen wat er allemaal wel is gebeurd en hoe ik vind dat het er in de toekomst aan toe moet gaan. Ik vind het dus niet erg dat hierover in de commissie een vraag wordt gesteld, mijnheer Delva. U weet ook dat in de VGC voortdurend over Vlaanderen en de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap wordt gepraat, en nauwelijks over de VGC-bevoegdheden. Vandaag doen wij eens het omgekeerde, en dat is dus niet meteen een probleem.

Ik heb niet begrepen dat het om een rationalisatie van de gemeenschapscentra gaat, wat een vermindering van het aantal gemeenschapscentra, het aantal personeelsleden of het aantal opdrachten zou betekenen. Dat is nooit de bedoeling geweest en ik denk ook niet dat de meerderheid in de VGC dat vandaag wil.

Je moet een onderscheid maken tussen een zakelijke en inhoudelijke aanleiding en sturing. Je moet alles wat te maken heeft met zakelijke deskundigheid zoveel mogelijk op een centraal niveau doen. Dat zijn de moeilijke zaken waarmee de vrijwilligers belast worden. Zij moeten met inhoud bezig zijn. Zij moeten daarbij uiteraard ondersteund worden door een professionele inhoudelijke deskundigheid.

Dat onderscheid was destijds het uitgangspunt – en ik hoop dat het dat zal blijven – om te centraliseren waar het nodig is. Je moet deskundigheid centraliseren of clusteren als het gaat om boekhouding, gebouwenbeheer of eventueel af en toe programmatie. Ik denk aan scholenprogrammatie. Het heeft toch geen zin dat die negentien gemeenschapscentra elk een coördinator hebben voor scholenprogrammatie? Dat kun je beter in één centrum centraliseren, dan kun je in overleg met de anderen zien wie wat waar programmeert. Dat is een heel mooi voorbeeld van synergie beogen op inhoudelijk vlak. Natuurlijk heb je wat de inhoud betreft de lokale dynamiek en aansturing nodig. Maar een coördinatie of afstemming is op zich niet problematisch. Trouwens, wie sterk is, heeft daar helemaal geen problemen mee.

Mijnheer Van Dijck, het is destijds niet bij plannen gebleven. Er werden toen 69 gesubsidieerde contractuelen (gesco's) van de verschillende vzw's overgedragen naar de VGC. Daardoor kregen door mijn toedoen alle personeelsleden van de GC's gelijke rechten en plichten. Tot dat ogenblik voerden de centra elk een eigen personeelsbeleid. Sommigen deden dat goed en anderen deden dat minder goed. Er kwamen bovendien zeventien fulltime-equivalenten bij, betaald door het Stedenfonds, waarvan drie in de centrale dienst en veertien in de centra zelf. Zij waren in hoofdzaak bedoeld voor de professionalisering van de onthaal- en informatiefuncties. Tot dan toe had elk van de centra een eigen communicatiebeleid. Sommigen deden dat goed en anderen deden dat minder goed.

Er werd een centraal boekhoudingsstelsel ingevoerd. Tot dan voerden de centra een eigen boekhouding. Sommigen deden dat goed en anderen deden dat minder goed. Er werd een typemodel uitgewerkt en toegepast voor de concessieovereenkomsten voor de cafés van de GC's. Tot dan toe kon de uitbater van het café van De Markten voor iets meer dan 1000 euro per maand café houden op een van de meest lucratieve plaatsen van Brussel. Daaraan heb ik een einde gemaakt. Ik heb dat geobjectiveerd. Er werd een gemeenschappelijk prijzenbeleid uitgewerkt. Er werden 22 omgevingsanalyses uitgeschreven. Tot dat ogenblik wisten veel centra niet eens in welke omgeving ze werkten of voor wie. Er werd een meerjarenplan voor

investerings opgesteld: het eerste investeringsplan sinds de overdracht van de gebouwen in 1995. Ik heb in de vorige Brusselse legislatuur, mijnheer Van Dijck, meer dan 3 miljoen euro extra in de GC's geïnvesteerd, waarvan 2 miljoen euro recurrent. Er werd dan ook meer dan 30 miljoen euro vastgelegd voor investeringen in gebouwen.

Ik stel vast dat veel van de zaken die wij hebben opgezet op dit moment worden vertraagd. Maar zij zullen uiteindelijk wel eens worden uitgevoerd. Ik ben daarin nog wel optimistisch. Maar dat sommigen menen zichzelf interessant te moeten maken door te zeggen dat er in die vorige legislatuur niet zoveel is gebeurd, begrijp ik niet. Dit is nog maar een beperkte opsomming van alles wat er is gebeurd. Dit toont meer dan overtuigend het tegendeel aan. Veel mensen uit de GC's spreken mij op straat aan om te zeggen hoe geschandaliseerd zij waren door die uitspraak. Dergelijke uitlatingen doen een mens natuurlijk altijd goed.

De hervormingsplannen zijn het resultaat van een diepgaande bevraging van alle vrijwilligers, beheerders, beroepskrachten en gebruikers van de GC's. De werking van de centra moet vraaggestuurd zijn. Dat wil zeggen: gebaseerd op een omgevingsanalyse en op een lokale bevraging. De professionalisering en de gedeeltelijke centralisatie – ik ben het eens met de heer Delva dat het niet de bedoeling mag zijn om alles te centraliseren – moeten ten dienste staan van de lokale dynamiek. Dat is de richting waarin het verder moet. De basis is tijdens de vorige legislatuur in Brussel gelegd. Ik hoop dat het huidige college in al zijn wijsheid en autonomie de juiste beslissingen neemt om de toekomst van de GC's in Brussel, die voor een groot deel door de Vlaamse Gemeenschap worden gefinancierd, veilig te stellen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Minister, dank u voor uw uitvoerige antwoord. Voor wat betreft de bevoegdheid, heeft de heer Delva natuurlijk gelijk. Maar ik vond mijn vraag hier toch zeker op zijn plaats omwille van de vrij alarmerende berichten in de pers. Nu blijken ze overtrokken. Ik vind het ook opportuun om af en toe eens over de schouder van de VGC mee te kijken en er hier eens een kleine gedachtewisseling over te hebben.

De bron van mijn vraag was een artikel in Brussel Deze Week. Daarin stonden toch een aantal zaken die mij verontrustten. Er stond te lezen dat de opvolger van minister Smet in de VGC, de heer De Lille, het helemaal anders aanpakt: "De gemeenschapscentra worden één groot Cultuurcentrum Brussel, zo verklaarde hij bijna een jaar geleden in deze krant." Daar kun je natuurlijk moeilijk een andere interpretatie aan geven. Dan staat er verder nog: "De VGC gaat straks ook mee de culturele programmering bepalen." Dat zijn van die statements die mij nopen om een vraag te stellen. U kunt dat wel begrijpen.

Minister, u zegt dat u tijdens de vorige legislatuur werkte aan een centralisering waar het nodig is. Dat was eigenlijk het opzet van mijn vraag. Ik kan dat goed volgen. U zei ook dat er geen vermindering zal zijn van het aantal GC's noch van het personeel, en dat er geen inkrimping zal zijn van de opdracht. Zeer goed. Dat het uiteindelijk toch geen groot cultuurcentrum zal worden, verheugt mij. Ik denk te kunnen besluiten dat we het debat in de VGC moeten afwachten. Daarna moeten we eens bekijken wat de besluitvorming is en eventueel opnieuw met een vraag naar dit gremium komen.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Voorzitter, ik heb daarnet niet aan de discussie deelgenomen omdat de materie mij eerder een kwestie van de VGC leek. Mijnheer Van Dijck, uiteraard heeft uw vraag wel enige pertinentie op inhoudelijk vlak. Maar we moeten geen vragen stellen waardoor de minister heel erg blij is dat hij zichzelf nog eens een medaille kan uitreiken. Met zo'n meerderheid hebben we geen oppositie meer nodig.

Volgens mij is het niet opportuun om daarover zo'n gigantische discussie te voeren. Wij kunnen onze tijd in deze commissie beter besteden aan zaken waaraan we daadwerkelijk iets kunnen veranderen. Minister, u hebt het over de negentien baronieën en over efficiëntie en

dergelijke. Ik hoop, minister, dat u de dag dat u als minister-president over Brussel zult regeren toch niet alles wat eventueel kan worden gelinkt aan de idee-fixe van die baronieën, die volgens mij toch echt wel een Vlaamse uitvinding zijn, zomaar zult centraliseren. Indien u een stad als Antwerpen of Gent zou besturen, zou u de wijkwerking toch ook appreciëren? Daar gaat het toch om?

Inderdaad, het zakelijke bestuur en het inhoudelijke bestuur zijn niet hetzelfde. Maar met al onze neigingen om efficiënter te zijn en zaken te centraliseren, moeten we ervoor zorgen dat we op dat centrale niveau niet nog meer functies creëren, een coördinator voor dit en een coördinator voor dat. Die centra, waarvan de ene op een bepaald vlak beter werkt dan de andere, kunnen ook van elkaar leren zonder dat daarvoor op een centrale administratie functies moeten worden gecreëerd. Dat is een bedenking van mijnentwege. Het is zoals mevrouw Idrissi daarnet zei: je mag nooit het kind met het badwater weggooien. Die lokale centra hebben wel degelijk hun functie en nut. Ik hoop dat we het daarover eens zijn, minister. Daarom begreep ik uw uitspraken over de baronieën en de graafschappen niet.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: In deze commissie moeten we voor onszelf duidelijkheid scheppen. Het kan niet zijn dat elke vraag die gelinkt is aan Brussel hier terecht komt. We hebben een debat gehad over het conservatorium van Brussel, waarvoor de grootste verantwoordelijkheid ligt bij de Federale Regering. We voeren dat debat omdat er een zekere bezorgdheid is voor de instellingen van Brussel. Als het gaat over een probleem van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt er plots warm en koud geblazen en kan dat niet. Dat is een heel vreemde redenering.

De ex cathedra-uitwijding over de negentien gemeenten van mevrouw Brussel is heel belangrijk. Elke Brusselaar en elke Brusselse politicus die zichzelf in de spiegel wil bekijken, ziet een Brusselse knoop die moet worden opgelost.

We hebben allemaal hoorrecht in de VGC. Ik roep op om dat hoorrecht te gebruiken en de bezorgdheden die hier worden geuit, ook daar te uiten. Aan degenen wier partij in het college zit, vraag ik dat ze hun partijgenoten onder druk zetten om hetzelfde te doen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik heb er geen probleem mee om dit debat hier te voeren. Het is interessant voor ons om daarover van gedachten te wisselen. We spreken wel over een beleidsdomein dat behoort tot de autonomie van de VGC, maar we mogen hier over van alles discussiëren.

Voor ons zijn enkele elementen absoluut cruciaal in het debat over de gemeenschapscentra. Ten eerste is dat de centrale rol van de vrijwilliger. Ten tweede moet, indien er wordt geclusterd tussen gemeenschapscentra, dat van beneden af gebeuren. Ten derde zouden een aantal zaken centraal moeten worden aangestuurd, zoals de boekhouding enzovoort. Ten vierde is het belangrijk dat niet de 19, maar de 22 gemeenschapscentra een sterke lokale verankering kunnen krijgen met lokaal heel wat beweegruimte en ook een eigen couleur locale. Op zich heb ik daar geen probleem mee. Voor de centralisering ben ik op een aantal domeinen wel wat bevreesd.

In heel de discussie mogen we niet uit het oog verliezen wat de historiek is van de gemeenschapscentra. Die zijn in de jaren 60 en 70 ontstaan vanuit een louter vrijwillig engagement, vanuit mensen die in de vuurlinie hebben gestaan, zonder enige steun van de overheid. Op de duur is er steun gekomen, maar de balans moet absoluut in evenwicht blijven. Dat staat in de geschiedenis geschreven en ik wil dat ook zo behouden. Het heeft zijn nut en waarde bewezen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de moeilijke bereikbaarheid van het UZ Brussel
- 501 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, iedereen kent de moeilijke bereikbaarheid van het UZ Brussel. Misschien kunnen bepaalde nieuwe feiten licht gooien op deze zaak. Ik verwijs ook naar de vraag om uitleg van Sven Gatz in deze commissie van een jaar geleden. Minister, uit uw antwoord heb ik onthouden dat het UZ Brussel er de voorkeur aan gaf de bestaande bus 53 langs een ander tracé te laten rijden, in plaats van een aparte pendelbus. Die bevoegdheid ligt echter bij de Brusselse Regering. U ging daarover dan ook minister Grouwels aanspreken.

Niettemin heeft het UZ Brussel ondertussen ook een aanvraag ingediend bij het Pendelfonds voor het inrichten van een eigen pendelbus. Hun aanvraag werd echter onontvankelijk verklaard omdat deze pendelbus een tijdelijke maatregel zou zijn, in afwachting van de realisatie van een nieuwe tramlijn over drie jaar.

Dit past niet in de filosofie van het Pendelfonds, namelijk het ondersteunen van de opstart. Nochtans zou een subsidie toch mogelijk zijn, maar dan enkel voor de in Vlaanderen verreden kilometers. Hierover bestaat er echter juridische discussie. Ik heb hierover ondertussen een schriftelijke vraag aan minister Crevits gesteld. Ik wacht nog op het antwoord, maar misschien kunt u daar meer over zeggen, minister.

Hoe dan ook, in uw antwoord aan Sven Gatz zei u bereid te zijn om financieel voor een derde bij te dragen en indien er middelen kunnen worden vrijgemaakt via het Pendelfonds, dan kan een pendelbus eventueel financieel haalbaar zijn voor het UZ Brussel, zeker indien ook het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de MIVB wensen bij te dragen. Er is dus wel wat beweging, maar vooral veel onduidelijkheid.

Minister, hebt u ondertussen Brussels minister Grouwels opnieuw aangesproken over bus 53? Indien ja, zijn er ondertussen nieuwe stappen ondernomen? Indien neen, waarom niet? Bent u nog steeds bereid om financieel voor een derde bij te dragen aan een eventuele pendelbus? Hebt u een antwoord ontvangen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en/of de MIVB of ze wensen bij te dragen? Wat is uw visie over het nieuwe voorstel van tramlijn 9, waarover een politieke discussie is in de gemeente Jette?

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Sinds het begin van de legislatuur komt dit thema al voor de vierde keer aan bod in deze commissie, en ik zie er weinig beweging in. Minister, u hebt altijd het argument aangehaald van de grondwettelijke verdeling van de bevoegdheden. De mobiliteit is een bevoegdheid van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. U bent zeker in staat out of the box te denken. We hopen dat u dat in deze zaak ook wilt doen, dat er nog wat rek zit op de bevoegdheidsverdeling, dat u niet blind bent voor de noden van de vele Vlaamse pendelaars die in het UZ komen werken. Ik steun daarom de vragen van Sven Gatz destijds.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: De moeilijke bereikbaarheid van het UZ Brussel is al lang een pijnpunt. Enige tijd geleden was er een voorstel van Brussels minister Grouwels om voor een verkort tracé van lijn 53 aan een cofinanciering te werken, waarbij een derde van het budget zou worden gedragen door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, een derde door minister Smet en een derde door het UZ Brussel. Minister, u hebt daar destijds positief op gereageerd, maar er was een probleem voor het UZ Brussel om tot de cofinanciering over te gaan.

Ik merk dat het UZ Brussel nu wel bereid is een financiële bijdrage te leveren. Een mogelijkheid is de pendelbus die zou kunnen worden aangevraagd. Uit de vraagstelling leer

ik dat het UZ Brussel momenteel aan een cofinanciering wil deelnemen. Indien de drie partners bereid zijn zich met een cofinanciering akkoord te verklaren, vraag ik me af in welke mate dit een doorbraak is. Het verkorte tracé van lijn 53 kan nog steeds nuttig zijn.

Volgens mij zorgt tram 9 voor een ruimere bediening van Hoog-Jette. Ik weet niet in welke mate dit aan de bereikbaarheid van het UZ Brussel is verbonden.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, om een oplossing voor het werknemersvervoer van het UZ Brussel te vinden, zijn de voorbije jaren verschillende denksporen gevolgd.

Aanvankelijk is de ondersteuning door het Vlaams Pendelfonds uitgesloten. Het mobiliteitsbeleid is een gewestmaterie en moet zich tot het grondgebied van het Vlaamse Gewest beperken. De vorige Vlaamse Regering heeft dan ook geredeneerd dat een pendelbus tussen het UZ Brussel en het station van Jette, twee locaties die op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zijn gelegen, niet voor ondersteuning in aanmerking kan komen.

Hierna zijn nog drie andere denksporen gevolgd. Het eerste betreft een aparte pendelbus voor werknemers van het UZ Brussel tussen het ziekenhuis en het station van Jette. Ik heb voorgesteld de kosten voor deze oplossing te delen. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de werkgever, in dit geval het UZ Brussel, en de Vlaamse overheid zouden elk een derde betalen.

Ik heb hier onmiddellijk aan toegevoegd dat deze oplossing tot juridische discussies kan leiden. Er is evenwel een politieke consensus. Het gaat hier niet om regulier busvervoer, maar om een bijzondere vorm van busvervoer. Op die manier hebben we er nog een draai aan kunnen geven. Het gaat ons dan om de Nederlandstalige aanwezigheid door middel van een Nederlandstalig ziekenhuis.

Op die manier kunnen we die oplossing misschien nog rechtvaardigen. Het ziekenhuis zorgt immers voor een publieke dienstverlening. We doen niet hetzelfde voor een bijzondere bus tussen het Noordstation en de gebouwen van de KBC. In essentie is het UZ Brussel een private en geen publieke werkgever. De dienstverlening is echter publiek. We zouden kunnen stellen dat de KBC ook een publieke dienstverlening aanbiedt, maar dat is dan duidelijk in een andere vorm.

Er zijn twee soorten openbaar vervoer. Het regulier openbaar vervoer bestaat uit de lijnen van De Lijn en van de Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB). Het bijzonder openbaar vervoer bestaat uit de bussen van De Lijn die, bijvoorbeeld, van een school naar een zwembad rijden of die worden ingezet om van een station naar een bedrijf te rijden. In principe wordt die tweede vorm van openbaar vervoer betaald door diegenen die erom vragen, bijvoorbeeld de KBC, die in Brussel een eigen busdienst tussen het Noordstation en het bedrijf heeft laten inleggen. Op die manier biedt het bedrijf de werknemers de mogelijkheid in veilige omstandigheden van en naar het station te reizen.

Juridisch gezien zijn beide vormen van openbaar vervoer gelijk. Mobiliteit is een gewestbevoegdheid. Indien ik als Vlaams minister op dit vlak wil optreden en hier geld uit de gemeenschapsbevoegdheden aan wil besteden, moet ik een bijzondere reden hebben.

Deze oplossing is juridisch betwistbaar. Aangezien over de grenzen van meerderheid en oppositie heen een politieke consensus is ontstaan, kan ik nog uitleggen dat we die uitzondering maken om een publieke dienstverlening in stand te houden.

Ik volg die redenering nog steeds. Ik wil niet op mijn woorden terugkomen. Ik ben nog steeds bereid een derde van de rekening te betalen. Dat betekent echter dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ook een derde van de kosten moet dragen. Volgens mij wil het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dat niet. Daarnaast moet trouwens ook het UZ Brussel een derde van de kosten betalen.

Vervolgens is nog een andere oplossing gesuggereerd. We zouden het tracé van de bestaande buslijn 53 kunnen aanpassen. Minister Grouwels heeft dat denkspoor niet ondersteund. Ze wil het tracé niet aanpassen. Dit zou immers nadelig zijn voor een aantal inwoners van Jette voor wie het huidige traject meer voordelen biedt. Minister Grouwels heeft voorgesteld buslijn 53 vanaf het station van Jette te ontdubbelen. Er zou dan een tweede bus met een apart lijnnummer komen. Dat zou echter veel meer kosten dan een kleine aanpassing van het tracé van die lijn.

Minister Grouwels heeft me gevraagd dit financieel te ondersteunen. Dat kan ik echter onmogelijk doen. Dit zou immers inhouden dat de Vlaamse overheid zich mengt in het regulier aanbod, en het openbaar vervoer is een exclusieve gewestbevoegdheid. Indien ik die beslissing zou nemen, zou het Rekenhof de Vlaamse Regering op de vingers tikken. Ik wil niet in het blunderboek van het Rekenhof terechtkomen.

Ik heb minister Grouwels al verschillende keren uitgelegd dat die oplossing niet mogelijk is. Ik heb haar tevens gesuggereerd een oplossing voor het UZ Brussel te zoeken wanneer de beheersovereenkomst met de MIVB wordt herzien.

Ondertussen ligt weer een nieuw idee op tafel. Minister Crevits heeft de deur voor een ondersteuning door het Vlaams Pendelfonds opnieuw wat opengezet. Ik heb de mensen van het UZ Brussel laten weten dat ik dit steun en dat ik contact heb opgenomen met minister Crevits en met haar medewerkers. Ik zou het niet kies vinden vandaag in haar naam een antwoord op bepaalde vragen te geven. De Vlaamse Regering heeft met betrekking tot dit dossier nog geen beslissing genomen. Dit betekent dat ik zelf ook nog geen waardeoordeel kan vellen. Dit zou immers niet collegiaal zijn ten aanzien van minister Crevits. De Vlaamse Regering moet immers als geheel een beslissing nemen.

Er zijn trouwens nog een aantal discussiepunten. De ondersteuning zou kunnen worden beperkt tot de kilometers die op Vlaams grondgebied worden gereden. Het zou al dan niet om een tijdelijke maatregel gaan. In mijn ogen zou dit het geval zijn, want volgens mij zou de komst van tram 9 het probleem sowieso oplossen.

In elk geval moet nog een hele procedure worden doorlopen. Aangezien de deadline dan verstrijkt, zal minister Crevits aanstaande vrijdag een aantal antwoorden op vragen moeten geven. Het provinciaal mobiliteitspunt moet het voorstel screenen. De begeleidingscommissie van het Vlaams Pendelfonds moet een beslissingsadvies opstellen. Dan moet het dossier naar de Inspectie van Financiën en moet de minister van Begroting zijn goedkeuring geven. Tot slot moet de hele Vlaamse Regering het voorstel goedkeuren. We volgen dit, samen met de medewerkers van minister Crevits, in elk geval op.

Tram 9 zal ook het UZ Brussel bedienen en zal voor een rechtstreekse verbinding met de metro in station Simonis zorgen. Volgens de oorspronkelijke plannen, die ik nog zelf heb opgesteld, zou tram 9 helemaal doorrijden naar Houba-Destrooper en op die manier een sneltramlijn in eigen bedding tussen Simonis en het einde van de Heizel tot stand brengen.

Die goede verbinding is een van de redenen waarom we het Franstalig verzet hebben moeten breken. Volgens de Franstaligen willen we die tramlijn enkel omdat er een metroverbinding met het Erasmusziekenhuis in Anderlecht is aangelegd. Misschien hebben de Vlaamse leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering toen een inschattingsfout gemaakt. Dat is het verleden. Deze tramverbinding heeft hier in elk geval veel mee te maken. Zodra die tramverbinding er is, zal er een goede verbinding met het openbaar vervoer zijn. Dit kan een alternatief vormen.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Ik dank de minister voor zijn toelichting. Uit de opsomming blijkt dat we al jarenlang een oplossing zoeken voor dit probleem, dat uiteraard al langer bestaat. De denksporen volgen elkaar op. Op zich is dat positief. Het betekent dat er beweging in zit. We

moeten natuurlijk wel tot een oplossing komen. In die context vestig ik al mijn hoop op de deur die minister Crevits heeft geopend. Ze zal me hierover binnenkort zelf een antwoord bezorgen.

Ik wil dit dossier nog even in zijn algemene context plaatsen. De aanwezigheid van een Vlaams universitair ziekenhuis in Brussel zorgt voor een hele problematiek inzake het pendelen van patiënten en van personeelsleden. De wijze waarop dit probleem nu wordt aangepakt, is gewoonweg potsierlijk en een hoofdstad niet waardig. Zeker wat de Vlaamse aanwezigheid betreft, moeten we onze verantwoordelijkheid nemen. De mensen die in het UZ Brussel werken, maken natuurlijk de vergelijking met het UZ Gent of het UZ Leuven, die beide op overheidsmiddelen en op allerlei maatregelen kunnen rekenen. Het is dan ook hemeltergend hoe dit dossier in onze hoofdstad evolueert.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, die stedelijke gemeenschap in Brussel is volgens de pamfletten van de N-VA des doods. De problematiek is echter reëel. Rond de luchthaven van Zaventem zitten we met hetzelfde probleem. De bereikbaarheid van de luchthaven vergt allerlei samenwerkingsakkoorden met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. We moeten dat mobiliteitsprobleem rond Brussel oplossen. Er moet werk worden gemaakt van de samenwerkingsakkoorden. Dat zijn serieuze juridische kwesties. In de huidige wetgeving is dat probleem bijna onoplosbaar.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Ik weet niet naar welke pamfletten u verwijst. Het standpunt van de N-VA is niet dat die overeenkomsten niet nodig zijn. De wijze waarop die op dit moment georganiseerd worden, kan onze goedkeuring echter niet wegdragen. U moet luisteren naar wat daarover werd gezegd in de Kamer. We staan achter alle overeenkomsten van gewest tot gewest en van gemeenschap tot gemeenschap. Niemand van de N-VA heeft ooit ontkend dat die gemeenschappen en gewesten moeten samenwerken. Het belang daarvan is voor iedereen duidelijk. Het is alleen de vraag hoe je dat moet organiseren. Wij denken dat dat niet op deze manier moet.

De heer Mark Demesmaeker: Ik denk dat het vooral met politieke wil langs alle kanten te maken heeft en niet zozeer met al dan niet nieuwe instellingen die men wil creëren.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Het mobiliteitsprobleem rond Zaventem zou je natuurlijk ook kunnen oplossen door soepeler om te gaan met de taxireglementering. Naar het schijnt, is het niet het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, maar de gemeente Zaventem die daar moeilijk over doet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aanstelling van de Brusselse vicegouverneur - 550 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, collega's, er is nog steeds geen opvolger benoemd voor de positie van vicegouverneur van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De opvolging van voormalig vicegouverneur Hugo Nys sleept nu al meer dan een jaar aan.

Sinds september vorig jaar neemt de heer Jean Clément, een Franstalige, de honneurs waar. Zopas is zijn aanstelling ad interim voor de zevende keer hernieuwd, wat wij een aanslag op het pacificatiemodel in Brussel durven te noemen.

Dat een Franstalige instaat voor de handhaving van de taalwetten in Brussel, lijkt ons onhoudbaar en ondenkbaar. De vicegouverneur zou immers de taalbalans tussen beide gemeenschappen moeten beschermen. Hij of zij maakt jaarlijks een taalrapport op en schorst benoemingen als de taalwetgeving wordt overtreden. Hij of zij speelt een belangrijke rol in het handhaven van de taalwetten in Brussel. Het gaat dus om een erg belangrijke functie ten aanzien van de Vlaamse gemeenschap in onze hoofdstad. Om het communautaire evenwicht te bewaren, is het dan ook logisch dat een Vlaming die taak op zich neemt.

In uw beleidsnota onderschrijft u het belang van een correcte toepassing van de taalwetgeving. Dat komt ook jaarlijks aan bod in de commissie.

De opvolging hangt samen met die van de gouverneur. In het federaal communautair akkoord van 11 oktober verdwijnt die functie. Voor de vicegouverneur is er nog geen oplossing. Die moet worden gevonden door een Brusselse werkgroep, er uiteraard van uitgaande dat het akkoord van 11 oktober de communautaire basis vormt voor de nieuwe Federale Regering. Dat werd ondertussen ook bevestigd.

Minister, hoe staat u tegenover het uitblijven van een nieuwe Brusselse vicegouverneur?

Vindt u het noodzakelijk dat deze functie wordt uitgeoefend door een Vlaming?

Hebt u bij de (Vlaamse) leden van de Brusselse Regering reeds aangedrongen op een snellere afhandeling van dit dossier? Indien ja, met wie had u contact en wat was hun reactie hierop? Indien nee, waarom is dit niet gebeurd?

Hoe ziet u in de toekomst de functie van de vicegouverneur ingevuld? Bent u van plan de Vlaamse belangen namens de Vlaamse Gemeenschap te behartigen in een Brusselse werkgroep?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ik ben het met u eens dat het wat merkwaardig is dat een Franstalige de functie van vicegouverneur in Brussel uitoefent. Ik stel vast dat de Nederlandstaligen in de Brusselse Regering die aanstelling ad interim keer op keer goedkeuren.

We kunnen niet zeggen dat de heer Clément zijn functie niet ernstig neemt. In maart 2011 heeft hij het jaarlijkse taalrapport afgeleverd over de naleving van de taalwetgeving in de Brusselse gemeenten voor het jaar 2010. Dat rapport was niet mals voor de negentien gemeenten. Op dat vlak is het dus wel correct. Toch is het merkwaardig.

Ik weet niet of de Brusselse Regering de Federale Regering om advies gevraagd heeft over de aanstelling van een gouverneur en een vicegouverneur. Dat is een zaak van de Brusselse en de Federale Regering, waar de Vlaamse Regering niet in moet tussenkomen.

U haalt zelf aan dat deze Federale Regering een institutioneel akkoord heeft gesloten dat in het kader van de zesde staatshervorming het ambt van gouverneur afschaft. Een intra-Brusselse werkgroep moet nagaan hoe de opdrachten van de vicegouverneur kunnen worden gehandhaafd. De Brusselse Regering moet het initiatief nemen om die werkgroep op te richten. Ik denk niet dat het gepland is dat een vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering daarin opgenomen wordt. Ik wil nakijken of dat kan. Ik denk dat men ervan is uitgegaan dat de Nederlandstalige leden van de Brusselse Regering erover moeten waken dat die belangen worden verdedigd. Dat is ook de constructie van hoe de instellingen in Brussel functioneren. Dat is de normale gang van zaken. Daarom is de Brusselse Regering ook paritair samengesteld. De Vlaamse Regering is daar dus niet meteen bij betrokken. Naar aanleiding van uw vraag wil ik wel nakijken of het al dan niet juridisch kan en wenselijk is dat ik als waarnemend of gewoon lid zou deelnemen aan die werkgroep.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, ik dank u voor uw toelichting.

Het gaat inderdaad niet over de persoon in kwestie, maar wel over de functie. Heel het verhaal rond het pacificatiemodel in Brussel is daarop gestoeld. We blijven er dus op hameren dat dat gerespecteerd wordt.

U brengt mij toch wat aan het twijfelen met het aspect dat de Vlaamse Gemeenschap wel via de VGC, maar niet als dusdanig, in die werkgroep zou zitten. Het lijkt mij inderdaad belangrijk dat u dat nakijkt. Het lijkt mij essentieel dat we daar van hieruit de vinger aan de pols kunnen houden. Dat betekent niet dat we de mensen van de VGC niet vertrouwen. Maar met hoe meer we de zaak in het oog kunnen houden, zeker wat de cruciale aspecten rond taalwetgeving betreft, hoe beter.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: In het institutionele akkoord staat dat de functie van gouverneur wordt afgeschaft. Er wordt echter niets gezegd over de vicegouverneur. Dat zijn twee afzonderlijke functies. Op geen enkel moment wordt er gesproken over het afschaffen van die functie van vicegouverneur. Het spreekt voor zich dat die een essentiële rol speelt in het toezicht op de naleving van de taalwetgeving in Brussel. Wij vragen een versterking van de bevoegdheden van die vicegouverneur. Andere Vlaamse partijen vragen dat ook. Dat staat trouwens ook in de resoluties van het Vlaams Parlement.

Indien vandaag de aanduiding van een definitieve vicegouverneur nog niet heeft plaatsgevonden, is dat omdat de Federale Regering geen volheid van bevoegdheden had om hier advies over te verlenen en een regering in lopende zaken was. Ik hoop dat dat nu zo snel mogelijk in orde kan komen.

Dat het ambt van vicegouverneur momenteel wordt uitgeoefend door een Franstalige, is ongelukkig. Ik ben echter blij dat die man zijn functie blijkbaar naar eer en geweten uitoefent, zoals u hebt bevestigd.

Mijnheer Segers, u spreekt van een aanslag op het pacificatiemodel in Brussel. Het functioneren van pacificatiemodellen hangt ook af van de invulling van concrete functies door concrete personen. Ik hoop dat we zo snel mogelijk kunnen overgaan tot de aanstelling van een Nederlandstalige vicegouverneur. Het model blijft vandaag echter wel functioneren. Die man zet eigenlijk de lijn verder die de vorige vicegouverneur heeft uitgezet. Nogmaals, dat neemt niet weg dat dit zo snel mogelijk achter de rug moet zijn en dat we moeten overgaan tot de definitieve benoeming van een Vlaamse vicegouverneur.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik denk dat het belangrijkste aspect nog niet aan bod is gekomen: wie het ook is, wat kan die vicegouverneur doen? Hij kan schorsen. En dan blijft het bij een schorsing, die nooit overgaat naar een vernietiging. Natuurlijk moet het een Nederlandstalige zijn. Maar veel belangrijker lijkt mij de inhoud van zijn functie. Het is goed dat hij zijn rapporten publiceert, al was het maar om het politieke debat aan te zwengelen. Maar dat sleept nu al jaren aan. Zolang de regelgeving is wat hij is en de schorsing door een gouverneur maar tot een vernietiging kan leiden wanneer de Brusselse Regering dat beslist, blijft zijn functie voor de bewaking van de taalwetgeving hoe dan ook een lege doos. Ik weet niet of die Brusselwerkgroep de taalwetgeving zal bespreken, en of dit onderwerp daar aan bod zal komen. Daarom is het goed te weten of de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Regering daarin kan en zal worden vertegenwoordigd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de uitnodigingen voor het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie - 627 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, in het verlengde van de voorgaande vraag kaart ik het volgende aan. Een Brussels lid van de Vlaamse Regering mag van rechtswege de vergadering van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) bijwonen. In 2009, 2010 en van januari tot oktober 2011 hebt u nochtans geen uitnodigingen voor deze bijeenkomsten ontvangen.

In een schriftelijke vraag van mezelf over de Vlaamse ministeriële aanwezigheid op de bijeenkomsten van het Verenigd College van de GGC antwoordde u onder meer dit: “Wel kan ik aanvullend melden dat ik op 7 november 2011 voor de eerste maal op de hoogte werd gesteld van een bijeenkomst van het college van de GGC, via een schrijven van de heer Charles Picqué, minister-president van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, aan de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering. Deze brief betrof een kennisgeving van de bijeenkomst van de GGC op 10 november 2011, en stipuleerde dat minister-president Peeters ‘een van uw – Brusselse – Ministers’ naar deze vergadering kon afvaardigen. Deze brief kondigde ook aan dat de data van toekomstige vergaderingen voortaan zouden worden overgemaakt. Deze bijeenkomst van 10 november 2011 heb ik, gezien de late kennisgeving en wegens andere verplichtingen, niet kunnen bijwonen.”

Op deze manier wordt het de betrokken Vlaamse minister wel erg moeilijk gemaakt om dergelijke bijeenkomsten bij te wonen. Nochtans lijkt het me noodzakelijk dat ook de Vlaamse Regering een stem heeft in de GGC. Dan denk ik onder meer aan de taalproblematiek die in dit orgaan ter sprake kan worden gebracht. Bovendien gaan er, op basis van het recente communautaire akkoord op het federale niveau, enkele bijkomende bevoegdheden naar de GGC, wat maakt dat de stem van de Vlaamse Regering er – meer dan ooit – een noodzaak is. Wij beschouwen dat als een wettelijk recht.

Ik las in uw antwoord op een schriftelijke vraag van collega Delva dat u in het verleden reeds via enkele brieven, gericht aan de Brusselse minister-president en de voorzitter van het Verenigd College, hebt gevraagd om u alsnog op de hoogte te stellen van de agenda, de plaats en het tijdstip van de bijeenkomsten van het Verenigd College. Driemaal bleef uw vraag onbeantwoord. Bovendien bracht u dit ter sprake bij de Nederlandstalige ministers in de Brusselse Regering, aangezien twee van hen deel uitmaken van het college van de GGC. Ook dat leverde niets op. U betreurde de duidelijke onwil van de verschillende betrokken leden. Dat is mijns inziens meer dan terecht. In het Verenigd College van de GGC hoort een Vlaamse minister bevoegd voor Brussel aanwezig te zijn.

Minister, vindt u niet dat u rijkelijk laat werd uitgenodigd voor de laatste bijeenkomst, die van november? Indien ja, hebt u de Brusselse minister-president daarover aangesproken? Is uw aanwezigheid op het Verenigd College van de GGC noodzakelijk om de Vlaamse belangen in Brussel volwaardig te verdedigen? Indien ja, vindt u dat het recente communautaire akkoord deze noodzaak alleen maar vergroot? Hebt u ondertussen de Nederlandstalige ministers van de Brusselse Regering aangesproken over hun onwil om u uit te nodigen voor het Verenigd College van de GGC? Indien ja, heeft dit resultaten opgeleverd? Hebt u de data van de komende vergaderingen reeds ontvangen? Bent u van plan om tijdens de komende bijeenkomsten bepaalde punten zeker naar voren te brengen? Indien ja, kunt u al een tipje van de sluier oplichten?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik ben blij dat de heer Segers mijn jarenlange bezorgdheid deelt. Na een aantal antwoorden op schriftelijke vragen waaruit bleek dat de minister niet werd

uitgenodigd, heb ik een aantal demarches ondernomen. Met name minister Grouwels heeft er meerdere malen op aangedrongen dat minister Smet zou worden uitgenodigd voor de vergaderingen van het Verenigd College van de GGC. Wat in de vraag staat van de heer Segers, dat er onwil is van de Nederlandstalige ministers van de Brusselse Regering om daar werk van te maken, is manifest en absoluut onjuist.

Het is belangrijk dat de Vlaamse minister van Brussel inderdaad aanwezig kan zijn op de vergaderingen van het College van de GGC omdat de rol van de GGC de volgende jaren zal worden uitgebreid door het afgesloten akkoord.

Minister, ik hoop dat u werk zult maken van die aanwezigheid. Ik steun de heer Segers dat in het Verenigd College van de GGC een Vlaams minister hoort te zitten die bevoegd is voor Brussel. Die minister moet niet alleen uitgenodigd worden, maar ook aanwezig zijn. Indien de minister aanwezig zou zijn op de vergaderingen van het College van de GGC, zou dat een absolute trendbreuk betekenen met zijn voorganger en partijgenoot Bert Anciaux. Hij heeft jarenlang geweigerd naar het College van de GGC te gaan. In het antwoord op een parlementaire vraag zei hij letterlijk dat het een politieke keuze was om niet aanwezig te zijn op de bijeenkomsten van het Verenigd College. Ik hoop dat u zult breken met die traditie.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Na bijna twee jaar heeft het licht geschenen in de Brusselse Regering. Minister-president Peeters heeft een brief gekregen van Brussels minister-president Picqué waarin stond dat de eerstvolgende vergadering twee dagen later plaatsvond en dat het hem vrij stond een van zijn Brusselse ministers af te vaardigen. Dat wisten minister-president Peeters en ikzelf natuurlijk ook wel. We hadden minister-president Picqué immers verschillende brieven gestuurd om te zeggen dat we het geoperationaliseerd wilden zien om op zijn minst die uitnodigingen te krijgen. We hebben die uiteindelijk ontvangen. We hebben onmiddellijk de contactgegevens doorgestuurd. Sinds 8 november krijgen we de agenda voor de week nadien.

Ik ga daar voorlopig niet naartoe omdat er niet veel op de agenda staat. Er staan vooral kleine operationele ondersteuningsdossiers of overeenkomsten met veldorganisaties op de agenda. Meestal komt het College van de GGC samen na de bijeenkomst van de Brusselse Regering. Het is dan ook moeilijk om het beginuur in te schatten.

Ik ben wel van plan om naar de vergaderingen van het Verenigd College van de GGC te gaan wanneer het gaat om belangrijke punten die rechtstreeks betrekking hebben op de belangen van de Vlaamse Gemeenschap. Dat is de houding die ik wil aannemen. Wanneer mijn aanwezigheid zin heeft en een toegevoegde waarde oplevert, zal ik aanwezig zijn.

Het is belangrijk dat we de agenda en de verslagen van die bijeenkomsten goed opvolgen. Wanneer het nodig is, moet minister Vandeurzen of ikzelf worden ingelicht wanneer er beslissingen worden genomen die het Vlaams beleid in Brussel of in de Vlaamse Rand aanbelangen.

Conclusie: we volgen de agenda op en schakelen eventueel minister Vandeurzen in. Wanneer er echt belangrijke punten op de agenda staan die betrekking hebben op de belangen van de Vlaamse Gemeenschap, zal ik fysiek naar de vergaderingen gaan. Zo niet, heeft het niet veel zin. Ik heb trouwens ervaring met die vergaderingen. Ik heb er zelf vijf jaar gezeten. Meestal duren die vergaderingen vijf minuten of zelfs niet.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Het gaat ook hier weer om het principeverhaal. In die zin sluit ik me aan bij de opmerking van de heer Delva over de trendbreuk die zou kunnen worden gerealiseerd. Het lijkt ons toch interessant, zeker met de gebeurtenissen van de nieuwe staatshervorming en de bijkomende bevoegdheden, dat de Vlaamse Regering daar een vinger

aan de pols houdt. Indien u daarvoor wordt uitgenodigd, wil ik u vragen om die trendbreuk mee te realiseren.

Mijnheer Delva, wat de bedenkingen betreft over andere Nederlandstalige ministers, mijn opmerking had niet specifiek betrekking op minister Grouwels. Er zijn andere disputen geweest vanuit de VGC ten aanzien van deze minister. We weten dus waar de pijnpunten liggen. Dit was dus niet zo bedoeld.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■